Petak, 25.01.2013.g.

Jučer sam prisustvovao JEDNOM PREKRASNOM KLANJANJU PRED

PRESVETIM OLTARSKIM SAKRAMENTOM U NAŠOJ CRKVI, NEKAKO

NAJLJEPŠEM OD SVIH U KOJIMA SAM UČESTVOVAO U NAŠOJ

CRKVI.

ŽIVI GOSPODIN U PRESVETOM OLTARSKOM SAKRAMENTU ČISTA

JE RADOST, I S NJIM SU UVIJEK PREKRASNI TRENUCI.

No, jučer su te trenutke svojim nadahnućima upotpunili i naš župnik, i

naš kapelan, pa i svi mi svojim potpunim predanjem i učestvovanjem u

TOM KLANJANJU PREDRAGOM GOSPODINU.

Naš dragi župnik bio je jučer posebno nadahnut u predvođenju

KLANJANJA PRESVETOM.

MOLITVA MU JE BILA SADRŽAJNA, RIJEČI SU SAMO TEKLE, U

MOLITVU JE UKLJUČIO PUNO SVOJIH POTREBA KOJE SU

UJEDNO BILE I POTREBE SVIH NAS TAMO.

I JA SAM SE PRONALAZIO U PUNO NJEGOVIH KRATKIH

MOLITVI I NAKANA UPUĆENIH PRESVETOM.

A prvi put, bar što sam ja prisustvovao, pjesmom nas nije pratio naš

dragi "orguljaš" i članovi crkvenog zbora, nego naš dragi kapelan s

gitarom. I netko s "zvečkom", nisam vidio tko jer tokom klanjanja pred

PRESVETIM OLTARSKIM SAKRAMENTOM JA UVIJEK KLEČIM

POGNUTE GLAVE I ZATVORENIH OČIJU.

NEKAKO SE NE OSJEĆAM DOSTOJNIM

DA GA GLEDAM U TIM TRENUCIMA.

Dragi kapelan ima prekrasni, mili glas, dosta visoki, rekli bi da ima

"ženski" glas.

No, prekrasno pjeva i prekrasno ga je čuti na mikrofon. Lijepo svira i

gitaru i zato ga mladi iz naše župe vole.

A PJEVAO JE BAŠ ONE PRELIJEPE PJESME ZA KLANJANJE NA

NAČIN NA KOJIM SAM SAMO DOŽIVIO U MEĐUGORJU. TAKO

SAM SI JA ZAPAMTIO.

POGOTOVO ONU, "EMANUEL"…

Cijelo to nadahnuće naših dragih svećenika prešlo je onda i na sve nas.

Nije nas bilo nešto puno, s obzirom na veličinu župe i crkve, ali svi mi

koji smo bili tamo zdušno smo se uključili u molitve i pjesmu.

Kada je župnik predvodio "ČULA" SE PREKRASNA TIŠINA, svi smo

bili duboko u molitvi.

Kada je kapelan predvodio pjesmu, svi smo mu se dušno priključili u

pjevanju, pogotovo članovi našeg crkvenog zbora, CRKVA JE BRUJALA

PO NAŠOJ PJESMI.

A OD PRVOG TRENUTKA, OD KADA JE

DRAGI ŽUPNIK IZLOŽIO GOSPODINA

ISUSA U PRESVETOM OLTARSKOM

SAKRAMENTU PRED SVE NAS, JA SAM

IMAO DOJAM I OSJEĆAJ, SKORO DA

SAM IH VIDIO, DA JE CRKVA PREPUNA

ANĐELA.

SVUDA PO CRKVI, PO ZIDOVIMA, NA

STROPU, SVUDA SAM IMAO OSJEĆAJ

MIRNE PRISUTNOSTI NEKE SVJETLO

SIVE MASE, MASE NEČEG ŽIVOG.

I PREKRASNI OSJEĆAJ DA SU TO

SIGURNO ANĐELI.

NO, NISAM SE PUNO S TIM ZAMARAO, DA IH PROBAM VIDJETI

ILI OSJETITI.

PA ŠTO MI TO ZNAČI, JA SAM I TAKO I TAKO POTPUNO

SIGURAN DA SU ONI BILI TAMO.

I DA IM JE BAŠ BILO LIJEPO, KAO I MENI I SVIMA KOJI SMO

TAMO BILI.

I NARAVNO, GOSPODIN ISUS…

DAO MI JE BAREM MALO, RADI PREKRSNE LJEPOTE TIH

TRENUTAKA, DA GA OSJETIM DA JE I ON TAMO.

ONAKO ŽMIREĆI, SPUŠTENE GLAVE, BIO SAM NA SVOJEM

MJESTU GDJE NAJČEŠĆE PRATIM MISU, U ZADNJOJ KLUPI,

ODMAH LIJEVO KADA SE UĐE U CRKVU.

I ODJEDNOM SAM POČEO SPOZNAVATI, VIDIO SAM, ONAKO

ZATVORENIH OČIJU, SLIKU U SVOJOJ GLAVI, KAKO JE, KAO

JASNA SILUETA, GOSPODIN ISUS PRIŠAO SVAKOM ČOVJEKU ILI

ŽENI, KOJI SU KLEČALI ILI STAJALI ISPRED MENE U KLUPAMA,

I KOD SVAKOG SE MALO ZADRŽAO.

NAGNUO SE NAD SVAKOG OD NJIH, KAO DA SLUŠA ONO ŠTO

MOLE, KAO DA RAZGOVARA SA NJIHOVIM ANĐELIMA

ČUVARIMA, I KAO DA IM NEŠTO GOVORI, ŠALJE IM SVOJE

ODGOVORE NA NJIHOVE MOLITVE U NJIHOVE MISLI.

O, DA LI ĆE TI LJUDI TO ŠTO SU ČULI

OD GOSPODINA SHVATITI, PRIHVATITI

I IZVRŠITI!?

ŽIVI GOSPODIN ISUS JE BIO TAMO SA

SVAKIM OD NJIH.

VIDIO SAM GA TAKO U MISLIMA, KAKO JE OBIŠAO NJIH

DESETAK, TAMO GDJE SU SJEDILI ILI KLEČALI, I ONDA MI SE

IZGUBIO IZ MOJEG "MISAONOG POGLEDA". BIO JE ON I DALJE

TAMO, IŠAO JE OD JEDNOG DO DRUGOG, NO JA GA VIŠE

NISAM MOGAO OSJETIO.

MOŽDA I ZA TO JER SAM ZDUŠNO SLAVIO GOSPODINA I

ZAHVALJIVAO MU ZA SVE TO.

I OPET, NISAM GA JA TREBAO TAKO OSJETITI, JA ČVRSTO

VJERUJEM DA JE ON TAMO S NAMA NA SVAKOJ MISI, SVAKOM

KLANJANJU…

NO, ZNAM DA MI JE TO SVE

"PRIUŠTIO" MOJ GOSPODIN, DAO MI

JE DUHOVNI BONUS.

MENI SE NIJE NIČIM OBRATIO, NIŠTA

MI U MISLI NIJE POSLAO, NIKAKVU

POSEBNU MISAO.

A JA JU ZAPRAVO NISAM NI TREBAO.

TU VEČER SAM SE NA KLANJANJU MOLIO ZA OBITELJ ONOG

MALOG IVANA, KOJI JE NEKI DAN S TUMOROM NA MOZGU

ZAVRŠIO U BOLNICI.

DA SHVATE, PRIHVATE I VRŠE BOŽJU

VOLJU I U TOM SLUČAJU I DRUGDJE U

ŽIVOTU.

I ZAMOLIO SAM GOSPODINA, DA AKO IMA NEŠTO DA I JA

TREBAM U TU SVRHU UČINITI, OSIM MOJE MOLITVE, NEKA ME

ISKORISTI.

NO, NISAM DOBIO NIKAKVE MISLI NI RIJEČI. ZNAČI, MOJE JE

SAMO DA SE MOLIM ZA NJIH.

NEKOLIKO PUTA TOKOM KLANJANJA OSJEĆAO SAM SE TAKO

ISPUNJEN TOM DUHOVNOM MILOSTI DA SU MI SKORO SUZE

KRENULE.

NA DESETINE I DESETINE PUTA SAM SAMO ZAHVALJIVAO

GOSPODINU ZA SVE.

NA SVE ONE MOLITVENE NAKANE KOJE JE NAVODIO DRAGI

ŽUPNIK.

A ŠTO DRUGO DA ČINIM?

JA SAM SVOJ ŽIVOT PREDAO

GOSPODINU NA UPRAVLJANJE, ON GA

VODI, JA SVE TO KAKO SE DOGAĐA

MENI U ŽIVOTU NASTOJIM PRIHVATITI

KAO NJEGOVU VOLJU ZA SVOJ ŽIVOT I

NASTOJIM VIDJETI DA LI SAM U

SVAKOJ POJEDINOJ SITUACIJJI UČINIO

SVE ŠTO SAM MOGAO.

A ZA SVE TO KORISTIM PUNO MISA,

ISPOVIJEDI, PRIČESTI, MOLITVI,

POSTA, SVJEDOČENJA DRUGIMA, DJELA

MISLORĐA, ČITANJA BIBLIJE…

I ZBOG TOGA IMAM PREKRASNI MIR U

SEBI.

I ZBOG TOGA MI PREOSTAJE SAMO DA

ZA SVE TO ZAHVALJUJEM PREDRAGOM

GOSPODINU I NJEGOVOJ MAJČICI, I

BOGU DUHU SVETOMU, I CIJELOM

DUHOVNOM SVIJETU.

A POSEBNO BOGU OCU KOJI ME

OSMISLIO I STVORIO.

SVET I PRESVET TROJEDINI BOG, OTAC, SIN I DUH SVETI, U

VIJEKE VJEKOVA.

I ČASTA I SLAVA DJEVICI MARIJI I CIJELOM DUHOVNOM

SVIJETU KOJU VRŠI I POŠTUJE BOŽJU VOLJU.